

“Dans: Ik draag je graag,” Els Van Steenberghe, *Knack Focus*, 04.09.2013.
<http://focus.knack.be/entertainment/podium/dans-ik-draag-je-graag/article-opinion-191951.html>

Dans: Ik draag je graag

Geef toe, 'Ik zie je graag' is een bloedmooi zinnetje waar toch wat sleet op zit. Jan Martens ging tijdens het afgelopen Theaterfestival op zoek naar een alternatief in *Sweat Baby Sweat*.

© Klaartje Lambrechts

The Play = Sweat Baby Sweat

Gezelschap = Jan Martens

In een zin = Martens dwingt zijn dansers voorbij de grens van de voorspelbaarheid en maakt daardoor een ontwapenend dansportret van het liefhebben. Zijn choreografie doet dansers trillen van inspanning en de toeschouwers trillen van genot.

Hoogtepunt = Het moment waarop hun monden elkaar vinden. En niet meer loslaten. De langste tongkus op de scène staat vanaf nu op naam van Jan Martens.

Score = * * * *

Wat is elkaar graag zien meer dan elkaar letterlijk en figuurlijk door het leven willen dragen? Met die gedachte in het achterhoofd vroeg de jonge choreograaf Jan Martens aan dansers Steven Michel en Kimmy Ligtvoet om elkaar lang en diep in de ogen te kijken. Terwijl op de achtermuur zoete citaten uit Cat Powers *Willie Deadwilder* geprojecteerd worden. Zoals *As long as you are here, I am too*. Ondertussen blijven de dansers in elkaars ogen turen. Op een scène die verlicht lijkt door het zwijmelende licht van een ondergaande zon en waar zachte geluiden als zijden lakens om het duo heen glijden.

I want you for my wife. De twee verdrinken net niet in elkaars ogen. Ze staan recht tegenover elkaar en nemen elkaar met de beide handen aan de nek vast. Lang, goed en stevig vast. Alsof ze hun 'cadeau voor het leven' goed willen bekijken en nooit meer willen loslaten. *You take my heart and you give it to me.* Hart op hart hangt de vrouw aan de man. Ze besluit en bekruipt hem. Ze omklemt hem. *I'm looking for your heart.* Ze gaat op zijn knieën zitten. En hij op de hare. Zij trekt hem naar zich toe. Hij duwt haar weg. Zij bespringt hem opnieuw... De eerste helft van de voorstelling is een bezwerend voorspel op het tweede deel. Daarin wordt dezelfde bewegingscyclus herhaald. Niet zozeer oog in oog maar mond op mond. *I love you so strong.* Je kijkt. Tuit haast zelf de lippen. Terwijl het duo elkaar innig omhelst, beklimt, door de haren woelt. Nog even en ze eten elkaar op. Denk je.

Martens puurt bewegingen tot hun essentie uit en componeert ze tot korte zinnen. Zo dwingt hij zijn dansers voorbij de grens van de voorspelbaarheid. Het resultaat is een ontwapenend, sensueel dansportret van het liefhebben zonder zeemzoet te worden. Hij doet de dansers trillen van inspanning en de toeschouwers trillen van genot. Want zelden krijg je de liefde zo strak en helder op de scène te zien. Het leverde hem een plaatsje op in [Circuit X](#), door de Theaterfestivaljury geselecteerd werk van jonge theatergoden.

Hurray, hurray, things are gonna be okay.

Met getuite lippen verlaat je de zaal. Klaar om je lief te zoenen en hem (of haar) verder door het leven te dragen.

Els Van Steenberghe

Momenteel op wereldtournee. Vanaf januari 2014 terug te zien in Vlaanderen.

Meer info: www.janmartens.com